D·N
24/7 1952

Kairo och Teheran

Statskupp i Kairo, kaos i Teheran — i två av de viktigaste länderna inom det storpolitiska och strategiska nyckelområde som Mellersta Östern utgör har en lång tids jäsning och oroligheter tagit en vändning som kan medföra vittgående omvälvningar. Den katastrofala utvecklingen i Persien har länge varit väntad — den är det följdriktiga resultatet av blind fanatism — men beträffande Egypten tydde inte ens de tidigare svåra kriserna i år på en sådan omkastning i läget som den nu inträffade. I båda fallen finns emellertid påfallande likheter. Både i Persien och Egypten utsätts kungadömet för de svåraste påfrestningar, och i bägge länderna är armén en av de utslagsgivande faktorerna.

I få länders politik torde intriger och manövrer partier och personer emellan spela en så stor roll som i Egypten. För utomstående är det utomordentligt svårt att få ens en ungefärlig uppfattning om detta spel bakom kulisserna, som — och detta är icke det minst allvarliga — tillåtits att på ett avgörande och ofta ödesdigert sätt diktera även utrikespolitiska avgöranden. Det var dessa missförhållanden som ledde fram till "den svarta lördagen" i januari i år, då kung Faruk genom att i sista stund ingripa och ersätta Nahas wafdistregering med det opolitiska kabinettet under Aly Maher pascha — samme man som nu åter blivit regeringschef — lyckades avvärja en katastrof. Ett av huvudmotiven bakom intrigspelet har varit den korruption som så djupt genomsyrat det egyptiska samhället. Såväl Aly Maher pascha som hans efterträdare Hilaly pascha och Sirry pascha har gjort lovvärda ansträngningar att komma till rätta med denna korruption, men överallt har de stött på starka, mer eller mindre underjordiska motståndarkrafter som saboterat saneringsansträngningarna.

De regeringar som trätt till i år har haft en annan oöverstiglig svårighet att kämpa mot. Wafdistregeringens huvudmål var att, som det hette, förverkliga Egyptens nationella aspirationer, det vill säga att få bort de engelska trupperna från kanalzonen och att definitivt och utan inskränkningar ansluta Sudan till Egypten. Den piskade upp de nationella lidelserna till en höjd som gjorde det omöjligt för efterträdarna att ens göra taktiska eller formella medgivanden i underhandlingarna med England utan att framstå som landsförrädare. Alla försök att nå fram till en uppgörelse har av denna anledning runnit ut i sanden, med påföljd att oron och otåligheten i alla kretsar ökat.

Missnöjet med den politiska och ekonomiska korruptionen snarare än med utrikespolitiken torde dock ligga bakom onsdagsmorgonens statskupp — armén har aldrig gjort sig känd för någon utpräglat antibrittisk hållning. Ledaren för omvälvningen, den nyutnämnde arméchefen Naguib, tillhörde de yngre officerare som under kampen om Palestina fick erfara hur djupt ruttenheten nått i vissa kretsar. Det är en offentlig hemlighet att högre officerare, med den nu avsatte arméchefens gillande, gjort sig jätteförtjänster på att underhaltig krigsmateriel levererats till trupperna. Särskilt bland de yngre officerarna med Naguib i spetsen jäste missnöjet och har sedan fått ytterligare näring av inkompetens och mannamån på de ledande posterna. Det utlöstes i handling sedan Naguib för några dagar sedan gjort ett djärvt försök att komma med i Sirry paschas regering som krigsminister, ett försök som strandade på kung Faruks obönhörliga motstånd.

Det är ännu omöjligt att få ett klart begrepp om monarkens ställning. Uppgifter om strider mellan kungatrogna styrkor och kuppmännens liksom om aktioner mot Faruks privata flygplan kunde tydas som tecken på att en strid på liv och död förestode. Det faktum att Aly Maher pascha — som är utpräglat kungatrogen — utnämnts till och antagit posten som premiärminister i den nya regeringen synes dock peka på en kompromiss. Vilka villkoren i denna än varit måste den för en så egenmäktig monark som Faruk ha känts ytterst påkostande. Kuppledaren Naguib själv lär ha antytt att han nu anser sin uppgift fylld och att det är politikernas sak att ta vid. Om hans tilltro till att politikerna skall reda upp situationen kommer att visa sig befogad är emellertid en annan sak. Så explosivt som läget tydligen är krävs det en för egyptiska förhållanden ovanlig återhållsamhet bland partier och ledande personligheter, kung Faruk inberäknad, om nya, än svårare förvecklingar skall undvikas.

Hur stora de inre motsättningarna i Egypten visat sig vara torde dock situationen där på längre sikt vara gynnsammare än i Persien. Schahens försök att avvärja att Mossadeq i praktiken gör sig till landets diktator ser ut att definitivt misslyckas. Mossadeqs metod var att kräva även posten som krigsminister, varigenom han skulle få fullständig makt över armén, den sista kvarvarande ordningsfaktorn av betydelse och monarkens främsta stöd. Schahen vägrade och gjorde motdraget att utnämna den sluge veteranen Ghavam till regeringschef. Denne var emellertid oförsiktig nog att tala om en uppgörelse med England om oljan som sitt främsta mål, och efter pöbelupplopp och demonstrationer måste Ghavam gå. Under excesserna samarbetade Mossadeqs nationella front öppnare än någonsin tidigare med kommunisterna i tudehpartiet.

Medan schahens ställning försämrats så att hans kvarstannande på sin post på många håll ifrågasättes, har Mossadeqs prestige bland de fanatiska massorna nått nya höjder efter utslaget till Persiens förmån vid Haagdomstolen. Att domstolens utlåtande är en principförklaring om dess egen kompetens i fallet och inte berör själva sakfrågan betyder naturligtvis ingenting för agitatorerna i Teheran.

Onsdagskvällens meddelanden tyder på att Mossadeq nu synes vara på väg att nå sitt mål — arméchefen är redan avsatt, och premiärministern själv lär av schahen ha fått löfte om de fullmakter han krävt. Den man som på ett år lett sitt land till kaos och ruin kan fortsätta sin verksamhet än hämningslösare än hittills.

SJÖVÄGEN ÄR HUVUDVÄGEN TILL VÄNNERNA I ENGLAND
kontakta
SVENSKA LLOYD
för kontakt med England

Regeringen meddelar att utrikesnämnden

kommer att sammankallas "under de närmaste veckorna". Detta uppskov, som i realiteten innebär ett långt uppskov med reaktionen på den för en vecka sedan avgivna ryska noten, är utomordentligt anmärkningsvärt. Den välvilligaste tolkningen är att regeringens ledamöter inte velat ändra sina semesterplaner för att behandla denna ytterligt allvarliga och viktiga fråga. Men även med en sådan tolkning verkar uppskovet olustigt; det måste ge den ryska regeringen intrycket att man i Sverige anser saken vara av sekundär betydelse. Det kan också befaras att regeringen tvekar om ett fullföljande av den diplomatiska aktionen, trots det allmänna och starkt motiverade kravet på en hänvändelse till FN eller åtminstone en ny démarche i Moskva. Att den svenska regeringen vecka efter vecka håller tyst efter den senaste ryska förolämpningen är under alla förhållanden oursäktligt, vare sig orsaken är sommarlättja, vankelmod eller undfallenhet inför de ryska hotelserna.

En ivrig försvarare har hr Johannesson

fått i Aftontidningen. Försvarets taktik är att med några parentetiska ord erkänna att hr Johannesson handlat fel och att därefter energiskt angripa vissa av hans kolleger därför att de inte hindrat honom att handla fel; den tanklöse läsaren måste få intrycket att det är dessa kolleger, inte hr Johannesson, som verkligen bör angripas. Det är en lustig och föga vanlig taktik: vid varje reflexion blir det ju klart att de hårda angreppen mot kollegerna blir rimliga blott om hr Johannessons transaktioner varit uppenbart stötande — den reflexionen tillåter sig emellertid inte tidningen, eller har den rent av inte kommit på den?

I den senaste av de båda artiklarna frånfaller Aftontidningen flera av uppgifterna i den förra. Särskilt bör understrykas att hrr Agrenius och C. W. Carlsson inte i de av hr Johannesson avgivna verksamhetsberättelserna kunnat få reda på de påtalade transaktionerna. Men tidningen håller ändå fast vid sina angrepp på de nämnda herrarna. Den utgår tydligen från att hr Johannesson borde ha misstänkts och därför hållits under exceptionellt noggrann uppsikt. Var och en vet att en ordinär styrelse inte behandlar en ledamot på detta sätt, att man utgår från anständighet innan det finns skäl att betvivla den; eljest skulle ett styrelseuppdrag av denna art bli olidligt krävande.

Då styrelsen i Hyreshus sammanträder om ett par dagar blir det skäl att återkomma till saken. Aftontidningens inlägg har inte varit till gagn för tidningens klient.

PRESSGRANNAR

Den svenska kooperationen kan inte vara neutral i striden mellan demokrati och diktatursystem, framhåller tidskriften Vi. Kommunistiska anspråk i den vägen tillbakavisas med skärpa:

Här är det inte fråga om partipolitiskt ställningstagande. Det är fråga om ett ställningstagande till demokratisk eller totalitär uppfattning. All erfarenhet visar att den fria samverkan, som den tar sig uttryck inom konsumentkooperationen, icke är möjlig i länder där partidiktatur råder. De må sedan kallas nazistiska, kommunistiska eller folkdemokratiska. Om Vi inte skulle delta i upplysningen om förhållanden i andra länder, förhållanden som man inom en del kretsar önskar överflyttade till oss, så skulle vi i själva verket begå ett svek både mot demokratin och emot konsumentkooperationens idéer. När det gäller diktatur av vilket märke det vara månde kontra demokratin finns det inte rum för någon neutralitet.

Tidskriften påvisar — åberopande bland annat en framställning av sovjetrysk kooperation av Arnolds Aizsilnieks — att kooperationen i Ryssland är förslavad, "dömd till avtynande".

Det är orimliga krav bondeförbundsledaren ställer på folkrepresentationen, tycker Sundsvalls Tidning (fp). Beträffande fördelningen av inkomsterna mellan storjordbruken och de mindre och medelstora jordbruken fastslog han i söndags bl. a. att jordbrukarnas egen uppfattning om hur denna fördelning skall äga rum måste "tillerkännas en avgörande betydelse", att regering och riksdag brukar godkänna resultatet av de förda förhandlingarna och att fördelningen av pengarna på svinpremier etc. är en "intern sak jordbrukarna emellan som icke ekonomiskt belastar vare sig staten eller konsumenterna":

Statsrådet Hedlund hävdar alltså, att vilka tokigheter man än kan komma till, som t. ex. premier till döda grisar, så skall riksdag och allmänhet snällt finna sig i detta utan att kritisera. Det är jordbrukarnas "interna" sak. Nog har vi hört talas om att en del riksdagsgrupper fått benämningen transportkompani. Så här långt har dock ännu ingen gått. Socialdemokraterna försöker ju då och då tala om, att visst får en socialdemokrat ha en annan mening än majoriteten i partiet — det är bara det, att han inte har det! Enligt bondeförbundsledarens uppfattning bör riksdagsledamöterna överhuvud taget icke reflektera över hur miljonerna används!... Detta statsrådstal är något av det ynkligaste som åstadkommits på länge.

Statsrådet Norup har varit precis lika duktig — flera gånger för resten.

Uppgifterna om FN-delegationens sammansättning föranleder Handelstidningen att yttra, närmast i anslutning till hr Undéns utbyte av hr Wedén, som föreslagits av folkpartiet, mot hr Holmbäck:

Regeringsorganet ger sin välsignelse åt denna åtgärd och nämner med tydligt välbehag, att hr Holmbäck — liksom för övrigt även högerns representant — delade hr Undéns kuriösa uppfattning i den tyska frågan. Riktigt, men när en man har så många meriter, som professor Holmbäck borde man kunna låta hans misstag vila i frid. Det intressanta är att utrikesledningen så energiskt avstänger avvikande meningar från att representeras i delegationen.

Kan den mångbeprisade enigheten i utrikespolitiska frågor mellan partierna endast bevaras genom att hr Undén själv utser deras talesmän liksom sultanen sina älsklingshustrur? frågas det.

Skall vi passa på att justera summan av de möjliga bostadstilläggen så att pensionärer utan sidoinkomst också får del av de allmänna framstegen? Upsala Nya Tidning (fp) diskuterar tanken i samband med förslaget till normalgrunder för de nya kommunala tilläggen:

Eftersom bostadstilläggen inte är indexreglerade och inte heller gärna kan indexregleras får det nog konstateras att en realprövning av den saken bör anstå till dess vi hunnit ett gott stycke in på nästa år och sett hur det då ställer sig med penningvärdet; vi får också komma ihåg att det måste finnas en förnuftig relation mellan folkpensionärernas standard och socialhjälpsstandarden, som inte heller är något oföränderligt. Om man på den punkten nödgas vänta och se, finns det däremot alla skäl att från början ta ståndpunkt till frågan om bostadstillägg för anstaltsvårdade.

I motiven för normalgrunderna rekommenderas att åtminstone ålderdomshemmen härvidlag bör behandlas som inackorderingshem. Eftersom staten bidrar till de nya kommunala bostadstilläggen, men inte till driftskostnaderna för ålderdomshem, är det också kommunalekonomiskt motiverat att bestrida en skälig del av dessa utgifter med hjälp av bostadstillägg.

Den nya lagen visar stort förtroende till kommunalmännen. Deras handlingsfrihet binds endast så långt som det är alldeles nödvändigt för pensionärernas skull, och fullmäktige kan således i stor utsträckning disponera som de vill över pengar som delvis kommer från staten:

Därmed kan följa en viss frestelse till exempelvis kategoriklyvningar som sätter det kommunalfinansiella framför det skäliga. Dylika frestelser gör alla kommunalmän klokt i att avvisa från början — att falla för dem skulle endast ge argument i händerna på centralbyråkrater som inte förstår värdet av den kommunala självstyrelsen.

Under
OLYMPIADEN
sändes
DAGENS NYHETER
dagligen med
FLYG
till
HELSINGFORS
och finns att köpa
redan kl. 9 f. m.
på följande ställen:

- Hos alla gatuförsäljare, boklådor och pappershandlare.
- På större hotell.
- Vid samtliga svenska idrottsförläggningar.
- Vid olympiastadion i fasta försäljningsställen och genom kolportörer.
- i presshögkvarteret i olympiastadion.
- På planen vid Mässhallen.
- i simstadion.
- i hamnen genom kolportörer eller från fasta försäljningsstånd.

Allt om Olympiaden i
DAGENS NYHETER
Sveriges STÖRSTA tidning

Polisschismen vidgas, skarpa replikskiften

Svenska polisförbundet har meddelat polisföreningen Kamratskapet och Göteborgs överkonstapelförening att man inte godkänner dessa organisationers utträde ur förbundet.

De utträdande föreningarna har svarat med att hänvisa till den paragraf i Svenska polisförbundets stadgar som medger rätt till utträde vid skriftlig ansökan härom. Dessutom påpekar de två föreningarna som lämnat Polisförbundet att då de ju inte längre betalar medlemsavgifter står de — enligt stadgarna — nu automatiskt utanför förbundet.

Polisförbundet har också meddelat de utträdande att de ej längre får använda sina organisationers respektive namn: Kamratskapet och Göteborgs överkonstapelförening. På detta har föreningarna svarat att de tänker behålla namnen, som existerade långt innan Polisförbundet ens var påtänkt.

Enligt vad överkonstapel Holger Nordström i Överkonstapelföreningen omtalar har socialstyrelsen meddelat att de båda föreningarna i slutet av veckan kan vänta besked på sin begäran om förhandlingsrätt.

På måndagen sammanträder Överkonstapelföreningens styrelse för att bl. a. besluta om utträde ur TCO, vilken organisation liksom Stadsförbundet haft Göteborgsföreningarnas ansökan om förhandlingsrätt på remiss och avstyrkt.

(DN, Göteborg.)

Sjövärnare från tre länder bytte rön på Dalarö Skans

"Pocket-amiralen", 13-årige sjövärnspojken Magnus Runbäck från Lidingö, bytte mössa med engelske marinattachén, kommendör Thomas C. Haskell, vid inspektionen på Dalarö Skans.

Tio engelska och kanadensiska sjökadetter landsteg på onsdagen bland Södertörns sjövärnsaspiranter på Dalarö Skans. De svenska pojkarna fick bråttom med att vädra sin engelska, ty det var mycket som skulle demonstreras för de 15 till 19 år gamla gästerna, som nu gör en efterlängtad svarsvisit i Sverige.

Det knakade i årtullarna när tre roddarlag i hård kapprodd forsade fram mot bryggan för att visa de utländska kadetterna hur man ror när man varit på ett svenskt aspirantläger några somrar. Kanske ville man också imponera på inspekterande amiralen Erik Anderberg, marinattachéerna kommendörkapten J. A. Schou, Danmark, kapten E. C. Green, Kanada, kommendör Th. C. Haskell, Storbritannien, överstelöjtnant Bjarne Hjelde, Norge, och chefen för sjövärnskåren, kommendör Gösta Berendt, som med många andra tittade på medan roddarna hejade så det ekade mellan skären.

De gästande sjökadetterna, som motsvarar våra sjövärnsaspiranter, är skarpt drillade pojkar, som gärna marscherar, men det kulliga och steniga Dalarö Skans tillät dem inte demonstrera sin noggranna marsch.

Kadetterna — sex kanadensiska och fyra engelska pojkar — kom i sina mörkblå uniformer, som var förvillande lika de svenska. Det var prydliga, dämpade pojkar, som i sin civila gärning är antingen studerande eller självförsörjande. Alla var storbelåtna med sitt Sverigebesök, och äldste kanadensaren förklarade med ett frimodigt grin "att ingen stad har så snygga flickor som Stockholm, jag har själv övertygat mej om det".

Inför en skock intresserade lärde en svensk pojke sin nye kanadensiske kamrat hur man plockar ihop en svensk kpist, m/45. Det skedde med en rolig blandning av nybildade engelska glosor, handgriplig demonstration och ett "oj" här och var när det gick på tok. Dessutom övade man flaggsignaler så att de minsta aspiranterna (som i England kallas Pocket Admirals) höll på att blåsa omkull; de s. k. sommarvindarna tog ordentlig sats.

De unga gästerna hade gärna velat bo tillsammans med aspiranterna några dagar, ty den 300 år gamla fästningen är en spännande lägerplats. Inte minst lockade inkvarteringen högt uppe i fästningstornet, där tre sängar är staplade på varandra i en stor, hemtrevlig runda.

Men programmet är fulltecknat. Många utflykter har man hunnit med de senaste dagarna, och fler skall det bli bara de lokala regnskurarna slutar förfölja kadetterna. Göteborg får smart besök, och under rikstävlingen i Karlskrona den 1 augusti är det troligt att sjökadetterna vill mäta sin skicklighet i simning och segling.

Conrad

Hemliga tyska emigrationsdrömmar "Stugan för trång" för holländarna

— Vi vill hjälpa alla kategorier som önskar emigrera, både flyktingar och människor med mera "normal" och romantisk utvandringslusta — de senare en grupp som före kriget bara kunde ge sig av hals över huvud, men nu drabbats av samma emigrationskrångel som flyktingarna, förklarar schweizaren dr Paul Ladame och dansken Börje Aaroe, som är verksamma inom en nybildad sammanslutning av 20 regeringar vid namn PICMME — Provisional Intergovernmental Committee for the Mouvement of Migrons from Europe, vilken vill underlätta emigration från Europa.

När FN:s flytingsorgan IRO slutade sin verksamhet förra året stod fortfarande många emigrationsproblem olösta. På hösten bildades då emigrantkommittén som ett slags fortsättning på IRO. Sverige anslöt sig för två veckor sedan, och dr Ladame och hr Aaroe är nu här för att tala om för svenskarna hur PICMME arbetar.

— Under de fem månader vi varit verksamma har vi hunnit förflytta 50.000 människor, omtalar dr Ladame, som är kommitténs publicitetschef och stationerad till högkvarteret i Genève, där 70 av organisationens 200 anställda finns.

— 42.000 av de 50.000 förflyttningarna har skett från Tyskland och resten från Italien, Holland och Grekland, berättar hr Aaroe, som är chef för Tyskland, vars huvudkontor ligger i Bonn.

Tyskarna reser till USA, Kanada och Australien och är välkomna överallt på grund av sin yrkesskicklighet. Vid en undersökning förra året visade det sig att 137.000 tyskar uttryckligen önskade emigrera. Sägerligen är det dock långt flera som har den önskan, men det vill regeringen helt naturligt förtiga.

Dr Paul Ladame, t. v., och hr Börje Aaroe.

4 miljoner italienare bör flytta

Den italienska staten vill däremot inte det minsta dölja att den önskar en åderlåtning av 4 miljoner människor för att kunna höja standarden för de övriga miljonerna.

Holländarna sticker inte heller under stol med att de behöver skära ned sin överbefolkning, som är oerhörd dels på grund av den höga nativiteten och låga dödligheten samt dels för att möjligheterna att sända folk till kolonier nu är borta. 60.000 holländare behöver årligen utvandra tio år framöver, har staten förklarat. Bland de holländska emigranterna träffar man på många dugliga och framåtsträvande personer i höga ställningar, som inte anser sig ha tillräckliga expansionsmöjligheter i sitt eget lilla land.

Lundin ännu i toppen i Zürichturneringen

I schackturneringen i Zürich har svensken E. Lundin ännu efter nio ronder en klar ledning. Han har dock starka motståndare kvar i de återstående fyra ronderna, bl. a. Blau och Canal.

Exvärldsmästaren Euwe anses ha stora utsikter att hämta in Lundins försprång; efter vinst mot Udovcic och remi mot Blau har Euwe nu endast Christoffel att räkna med som en eventuell stötesten.

Poängställningen: Lundin 7½, Blau 6½, Christoffel 6½, Euwe 6½, Canal 6, Udovcic 5½ och Toran 5½.

Sohlman gav Undén Moskvarapport

Moskvaambassadören Rolf Sohlman använde sin första semesterdag i Sverige till att uppsöka utrikesminister Undén för att till honom lämna en mera informell redogörelse om vad som sig i Moskva tilldragit haver i samband med den svensk-ryska notväxlingen. Vad som avhandlades har inte bekantgjorts.

Någon kallelse till Utrikesnämndens ledamöter angående det väntade sammanträdet har ännu icke utgått, enlig vad UD meddelar. En sådan kan emellertid väntas en av de närmaste dagarna.

Unikt fabriksbygge, taket först klart

Taket först har man byggt vid uppförande av en järnsvampsfabrik i Persberg, som är avsedd för en årsprodukt av 40.000 ton järnsvamp. Det har varit möjligt genom att man tillämpat en byggnadsteknik som är unik inte bara för Sverige utan även för hela världen. Svampverket är utfört helt i betong. Man började med att på väggstommen lägga det 110 ton tunga taket, som lyftes allt eftersom väggarna växte upp.

— Taket monterades på marken och kopplades till glidformens lyftarsystem, omtalar civilingenjör F. Sundberg vid Svenska Industribyggen, som utför arbetet för Uddeholmsbolagets räkning. Inga bärande pelare finns i byggnaden. När väggarna var 1,5 meter höga lade man dit taket, som sedan lyftes i samma mån som gjutningen av väggarna fortskred. Fabrikens höjd är 22,6 meter, och det fyrkantiga höghusets golvdimension är 24,2×45 meter. Man har arbetat med 26 man i två skift och på 9 dygn och 4 timmar var fabriksbyggnaden klar. Genom att montera taket nere vid marken minskar risken för olycksfall, påpekar hr Sundberg.

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 2
Telefon: 22 40 00
för rikssamtal: 22 40 20
Telegramadress: Dagenyheter
Postgiro nummer 1616 (för annonser) 1617 (för prenumeration)

Chefredaktör: Herbert Tingsten
(Träffas säkrast kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör:
Leif Kihlberg
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Hedman

Dagens Nyheters Aktiebolag:
Verkst. direktör: Helge Hedborn

PRENUMERATIONSPRISER
fr. o. m. 1 maj 1952
A - Stockholmsupplagan

	Stor-Sthlms tidningsområde	Övriga landet
Månad	kr. 6:—	kr. 5:75
Kvartal	„ 17:50	„ 16:75
Halvår	„ 34:50	„ 33:—

ANNONSPRISLISTA
daterad 1/1 1952 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri,
Stockholm 1952

Spårvägsförare dödades av lok

Under växling vid spårvägens gamla hall vid Ulvsundasjön omkom på onsdagen 59-årige spårvägsföraren Johan Viktor Agén, som snubblade över spåret och kom under ett lok.

J. V. Agén

Ett av de gamla loken med förarhytt på mitten startade för att flytta en vagn till ett annat spår. Då lokföraren märkte en duns stannade han loket. Agén blev svårt skadad och fördes med ambulans till S:t Görans sjukhus, men avled på vägen dit. Han sörjes närmast av hustru och två söner.

5.000 hälsingborgare hurrade för Philip

5.000 hälsingborgare som ropade och hurrade lyckades få kungen och hertig Philip att för någon minut visa sig för mängden ombord på hertigens fartyg "Patricia" en stund innan detta vid 21-tiden på onsdagen lämnade Hälsingborg med hertigen ombord för att gå till Helsingfors.

Kungen och drottningen med uppvaktning hade gått ombord på "Patricia" vid 19-tiden med hertig Philip, som bjöd på avskedsmiddag ombord. Under tiden samlades allt fler människor på kajen, som hurrade för de kungliga.

Tidigare under dagen hade kryssaren "Swiftsure", som eskorterar "Patricia" till Helsingfors, lämnat Hälsingborg, avvinkad av tusentals personer. En militärorkester spelade ombord på kryssaren när denna lade ut. "Swiftsure" gick norr ut genom Sundet och runt Själland samt genom Bälten till Östersjön, där den möter "Patricia", varefter de båda fartygen går till Helsingfors, dit de anländer den 26 juli.

(DN, Hälsingborg.)

127 målsägare i bedrägerimål

Försäljaren Sven Valter Gustafsson-Auglin från Norrköping dömdes på onsdagen till ett års straffarbete för omfattande bedrägerier. Han skall även utge skadestånd på 3.000 kr.

Han hade tagit upp order på skyltar av en firma i Norrköping och en i Borås och uppburit förskott men ej insänt beställningarna. Vidare var han åtalad för hotellbedrägerier.

127 målsägare hade intressen att bevaka i affären, men av dessa hade 43 avstått från att föra talan. Det var nionde gången Gustafsson-Auglin stod inför rätta, och han har nyligen avtjänat tio månader för liknande bedrägeribrott.

(TT, Halmstad.)

Kräftpesten ökar, nya fångstförbud

Kräftpesten har spritt sig till ännu fler vatten än i fjol, och nya kräftfångstförbud och förbud för redskapstransporter måste i höst utfärdas i flera delar av landet.

Av de i dagarna till fiskeristyrelsen inlämnade rapporterna från fiskeriassistenterna hos hushållningssällskapen framgår att endast Kronobergs län, Älvsborgs läns södra del samt Malmöhus län är helt fria från kräftpest. I Jönköpings län, där Sveriges viktigaste kräftvatten finns, har kräftfisket praktiskt taget lamslagits genom den ytterligare utbredning pesten fått i Emå-, Svartå- och Lagasystemen. Nya vatten har vidare smittats i Stångåsystemet i Kalmar norr hushållningssällskaps område samt i Uppsala och Skaraborgs län.

Föregående års kräftfångstförbud bör bibehållas i Stockholms läns och stads hushållningssällskaps område, i Södermanlands, Kopparbergs, Västmanlands, Örebro och Värmlands län samt i Kalmar södra hushållningssällskaps område.

Nödbloss för pojkar, minsvepare undsatte

Minsveparen "M 16" räddade tidigt på onsdagsmorgonen två pojkar från Kungsbacka, vilka hamnat på Nordstensholmen i Kungsbackafjordens mynning och som sedan i den hårda vinden inte vågade sig ut i sin båt. Pojkarna var på väg från Åsa till Kungsbacka i en Hallandssnipa. Vid 23-tiden på kvällen observerades deras nödbloss från land, och vid 2-tiden på natten togs pojkarna och deras båt om hand av minsveparen, som förde dem till Gottskär. (DN, Göteborg.)

Bättre VOLVO -service
i norra förorterna

Som ett led i vår strävan att förbättra servicemöjligheterna för Stor-Stockholms VOLVO-ägare har vi inlett samarbete med

STOCKHOLMS NORRA BILSERVICE
Duvboväg. 46 Spånga. Tel. 36 23 24

som numera är auktoriserad VOLVO-verkstad. VOLVO-ägare i de norra förorterna har därmed inom bekvämt räckhåll fått en modernt utrustad verkstad som lämnar snabb o. sakkunnig service. Vi hälsar Stockholms Norra Bilservice välkommen i kretsen av VOLVO-verkstäder och uttalar förhoppningen att VOLVO-ägarna skall komma att trivas där.

ERNST NILSON AB
Hälsingegatan 33 Tel. 34 06 00
Ringvägen 47 Tel. 44 01 05
Drottningholmsvägen 187 Tel. 26 25 55

VOLVO

Övriga auktoriserade verkstäder:
Björkströms AB
Nybergsgatan 5 Tel. 67 02 25
Stockholms Norra Bilservice
Duvbovägen 46, Spånga Tel. 36 23 24